

Titel: En troværdig Discipels Nattetanker og Betragtning over nogle af sine Med-Colleges Schotarki Børns Mundiani og Undersaatters almindelige Opførsel. I Anledning af et Brev til sin Fader, og efter sin meget gode Vens Justini Marcelline Begiering [...]

Citation: "En troværdig Discipels Nattetanker og Betragtning over nogle af sine Med-Colleges Schotarki Børns Mundiani og Undersaatters almindelige Opførsel. I Anledning af et Brev til sin Fader, og efter sin meget gode Vens Justini Marcelline Begiering [...]", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 16*, Borups Enke, 1771, s. 32. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-1_016-shoot-w1_016_029_p32_bZONE1446423.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 16

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

endnu udlærdd; thi fantes ingen Feil, saa kunde jo ikke en Fuldkommen udskilles fra den Ufuldkomne, eller en Discipel fra sin Læremester. Vel har jeg været iblandt eder mest i 4re fulde Aar, og lært at kiende eder fra Bunden af, da jeg nok saa ofte har smagt Virkningen af jeres Næver; thi tilforn kunde jeg aldrig forestille mig, at der gaves saa mange adskillige og forunderlige Gemytter, som jeg virkelig har faaet at vide; thi findes her et ærligt og oprigtigt, saa er der vel ti Lumpene, her en stor Ræv, der en stor Spidsbuk, her en Kryppelkop, der et stinkende Skrov, af bare Indbildninger, her en fiin og falsk, som kysser og klapper med den ene Haand, men slaaer et Fandens Slag til med den anden, der en som man ei kan naae Bunden i med en 15 Alens Stavre & c.; foruden mangfoldige som ikke paa et heelt Ark Papir kunde beskrives, og som ville blive vanskelig at faae Ord til at udtrykke dem med. Nu vil jeg ei lengere legge Brænde til den Ild, som allerede er optændt i manges Hjerter; men paa det allerkielligste recommenderer mig; thi hvad nu er skeet staaer jo ikke til at endre, og det kan de jo ansee som en Forførelse, da den som forførte mig til at bekientgøre dette, i den Tanke at I derved skulde blive skamfuld, og begynde et andet Levnet, fortiener større Last end jeg, uagtet min Fader saavel som jeg, vil faae nogle besynderlige Charakterer; thi han bliver en vel Pietist og Pedant, maaskee jeg et Stykke af det med, og dersom jeg maatte nøies med den Dom, var jeg meget vel fornøiet; nu det skal bevise Dommen over jer selv.